Ч. 212. Четвер 6 жовтня (23 вересня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З соймових комісий. — Король бельгійский Альберт у Відни. — Уступлене міністра Ізвольского.

В понеділок вечером при співучасти Є. Е. п. Намістника і Є. Е. п. Маршалка краєвого відбуло ся засіданє повної комісиї виборчої реформи під проводом посла дра Ґломбиньского.

Перший промавляв пос. Лео, котрий яко голова субкомітету складав справозданє з дотеперішної діяльности субкомітету. На першім засіданю приняв субкомітет більшостию одного голосу проект клюбу правиці за підставу дискусиї. Відтак ухвалив субкомітет візвати статистичне бюро до предложення дат в цїли сконстатованя сучасних суспільних відносин.

Що до міскої куриї то рівнож більшостию одного голосу принято загальне право голосованя з трикратною плюральностию: віку, податку і інтеліґенциї, меншість зголосила своє „вето“. Числа мандатів тої куриї не усталено, тілько загально признано потребу побільшеня числа міских мандатів. Русини домагали ся признаня їм певної скількости міских мандатів, однак тої справи не рішено. Не рішено також справи куриї торговельно-промислової, що до котрої переважувало пересьвідченє, що треба відповідно побільшити число послів торговельних палат і сотворити курию рукодїля. В сільскій куриї більшостию одного голосу ухвалено загальність, рівність, безпосередність і тайність. Меншість, котра заявила ся за плюральностию, зголосила своє „вето“. При справі куриї більшої посїлости раджено над середною посїлостию і постановлено розглянути ся в відносинах, витворених парцеляцією і більшою заможностию середної посїлости. Субкомітет не усталив чисельного відношеня мандатів польских до руских анї числа мандатів в поодиноких куриях, лишаючи ту справу поки що до дискусиї в клюбах.

По принятю того справозданя до відомости забрав голос Є. Е. п. Намістник др. Бобжиньский і зложив таку декларацию: „Я уповажнений заявити в імени правительства, що оно дальше стоїть при своїй заяві, зложеній 27 червня 1907 р. в справі соймової виборчої реформи і що не могло би згодити ся на такий проект, котрий, хоч би і затримував куриї великої посїлости і торговельних палат, впрочім опирав би склад сойму на підставі загального і рівного виборчого права, змодифікованого тілько плюральностию голосів, а то задля ріжниці між соймом а парляментом, так як парлямент — тїло законодатне, а сойм має більше адміністративних функций. При виборчій реформі до сойму мусить бути увзглядненa верства оплачуючих податки так, щоби її представителів не майоризували репрезентанти тих, що податків не платять. Однак з другої сторони правительство є за тим, щоби виборче право до сойму — при застереженю інтересів оплачуючих податки — було розширене і на тих, що податків не платять і доси виборчого права не мають“.

Відтак п. Намістник відчитав на просьбу п. Лева дословний текст відомої заяви правительства, зложеної в парляменті, що в соймах мусить бути затримане виборче право, оперте на заступстві інтересів.

Відтак забирали голос представителї поодиноких соймових клюбів і складали в їх імени відповідні заяви, і так: п. Лео в імени соймової лївиці, п. Стапиньский в імени людовців, др. Кость Левицкий в імени укр. клюбу і др. Мілевский в імени правиці.

По тих заявах комісия вибрала II. віце-

Чоловік без капелюха.

З німецкого — Йосифа Ш.

(Конець).

І справдї, де був его капелюх?

Стефан гадав, що капелюх упав ему з голови в часї, коли він спав. Тому глядав его всюди під аркадами і по цїлім хіднику. Але капелюх пропав.

Отсе була раз несподіванка!

Він не хотів вірити, аби капелюх міг так кудись задїти ся і длятого почав его шукати також на дорозї, коли надійшов поліцияит і спитав его, що він згубив.

— Капелюх!

— Злетів вам з голови серед такої спеки і тишини? — спитав поліцияит сьміючи ся. — Він чейже мусів би лежати на тім самім місци, де упав вам з голови?

— Упав менї там за тими стовпами, коли я уснув.

Поліцияит бачнїйше придивив ся молодцеви. Але вислїд оглядин був для Стефана зовсім користний.

— Молодий друже — сказав добродушно сторож публичного ладу і безпечности — ви здасть ся трохи за добре жили сеї ночи. Капелюх мусїли ви в веселім товаристві лишити: я заложивсь би о то.

— Нї, знаю дуже добре, що я мав его на голові, коли усївши там на ступенях, нагло заспав.

— То вам его украдено! Ось що.

— Гадаєте?

— Зовсім певно. — Чи маю засвистати на фіякра.

— Нї — відозвав ся Стефан живо — вї, дякую, не треба фіякра: мешкаю тут недалеко. Добра ніч!

В наслїдок тої несподіваної пригоди стало положенє Стефана значно прикрійше. До жолудка не можуть люди нікому заглянути і коли він тепер перед всходом сонця умив собі лице при кирницї на площи Ганноверскій, то нїхто не міг пізнати, що він не спав в ліжку. Але що не мав капелюха, то бачив кождий. Стефан почув ся дуже щасливим, коли пересьвідчив ся, що мешканцї Льондона і на ту річ не дуже уважали. День поступав наперед і Стефан, що волочив ся по Сіті, виглядав як молодий торговельний помічник, що мав полагодити якусь орудку в однім з численних тут банкових контор. І старші мужчини переходили улицею — до гостинниць.

— Тепер вже всьо одно — подумав Стефан і з своїми двома шилїнґами в кишени зайшов також до якоїсь комнати до снїдань, де з'їв з великим смаком кусник мяса і випив цїлий літер чорного пива. Приємна соиність заволоділа ним; ходив з нею так цїле пополудне і не звертав зовсім нїякої уваги на своє положенє. Сонце ще трохи сьвітило, коли Стефан зайшовши до Гайде-парку, простягнув ся на траві. І сонце збудило его з глубокого сну, коли знов засьвітило з противної сторони. Стефан не хотів навіть вірити, що то вже ранок другого дня. Покріплений здоровим сном, підняв ся, але був дуже голодний, а в кишени не мав нї одного пенса. Умив ся в ставі і висушив хустину на сонци, котре, як ему здавало ся, заглядало єму аж до порожного жолудка. Він почав думати, що таки справдї буде мусїв померти голодовою смертию. Аби зазичити ся у котрого з своїх приятелїв артистів, уважав то низшим своєї чести. Впрочім чи міг він навідати ся до тих людий в такім видї без капелюха, в помнятім одїню і заболочених черевиках. Що найбільше міг би до них удати ся письменно. Але мав лиш візитові карти і анї шелюга навіть на оловець і куверту. Але нараз впала ему якась гадка і мов божевільний побіг на Едґвар-род, де, як собі пригадав, бачив над одними дверми три позолочувані кулї — вивіску приватного заставничого заведеня. Задиханий увійшов Стефан до середини.

— Приймете портфель?

— Порожний?

— Зовсім порожний; але з окладинками з слоневої кости, з позолочуваним окутєм і з правдивого юхту. Коштував мене минувшого тиждня дві ґвінеї.

— Два шилїнґи — сказав лихвар, оглянувши добре ще зовсім новий портфель.

Стефан розпливав ся з радости.

В однїй підрядній гостиници для двигарів замовив собі їду, яка ему незвичайно смакувала. Впрочім в Льондонї навіть в таких поменших льокалях подають ростбиф смачно і

президентом комісиї п. Тад. Ценьского і о год. 8 вечером покінчила свої наради.

Комісия буджетова полагодила в понеділок вечером на підставі реферату п. Старовейского з краєвого буджету на рік 1911 рубрику VII. „публична безпечність і кошти кватирові“ а на підставі реферату п. Сколишевского рубр. VIII. „зелізниці“.

Комісия шкільна принимила проєкт закона о реформі шкіл реальних.

Бельґійский король Альберт і єго жена королева Єлисавета прибули в понеділок по полудни до Відня. На двірци повитали гостий Цісар, Архикнязі і представителї властий. Повитане королівскої пари зі сторони Цісаря було сердечне. Гості замешкали в цісарскій палаті. Вечером відбув ся обід, в котрім взяли участь Цісар і члени цісарскої родини. Вчера оглядав бельґійский король виставу ловецку і принимав представителів дипльоматичного тїла. Король надав кільком австрийским достойникам високі бельґійскі відзначеня, а Цісар іменував короля властителем 27 полку піхоти, котрого дотеперішним властителем був попередний бельґійский король Леопольд II.

Заповіджуване від давна уступлене російского міністра заграничних справ п. Ізвольского стало ся довершеним фактом. Цар приймив єго димісию і іменував єго російским амбасадором в Парижи на місци помершого недавно Нелїдова. Діяльність Ізвольского на становиши міністра справ заграничних була дуже марна і не принесла Росиї ніяких користий, а радше шкоди. Наслїдником Ізвольского, яко російский міністер справ заграничних став Сергій Сазонов, дотеперішний єго помічник. Сазонов уходить за спосібного дипльомата і має бути творцем теперішного російско-японьского союза.

Революция в Портуґалії.

Здає ся, що в Портуґалії прийшло остаточно до того, на що вже від многих лїт заносило ся, а до чого початок дала послїдна ворохобня в Лїсбонї, підчас котрої убито короля, батька теперішного молодого короля Мануеля та й сего самого легко зранено. Ще не можна докладно знати, що по правдї стало ся в Лїсбонї, але вже з того самого, що рівночасно наспіли майже однакові вісти з Мадриду, Парижа і Льондону, можна вносити, що в Портуґалії а іменно в єї столици прийшло вчера до поважних подій і що в Портуґалії проголошено вже републику. В слїдуючім подаємо наспівші доси вісти.

Мадрид. Аґентия Фабро доносить з застереженєм з Сантандера, що наспіла там бездротним телєґрафом Марконія депеша, надана з якогось німецкого корабля стоячого в Лїсбонї, з донесенєм, що в Лїсбонї вибухла революция. Воєнні кораблї бомбардують мабуть королівску палату, а революціоністи вивісили на королівскій палатї републиканьску хоругов.

Льондон. Часописи доносять, що в Лїсбонї вибухли поважні заворушеня. Всї комунікацийні получення перервані, телєґрафічні дроти попереривано. Зачувати, що в Лїсбонї відбула ся поважна борба і що републиканци осягнули якісь успіхи.

Париж. „Matin“ одержав депешу телеграфом без дроту, доносячу, що в Лїсбонї вибухла революция. Армія і фльота станули по стороні революціоністів. Воєнні кораблї бомбардують мабуть королівску палату. Згадана ґазета доносить крім того, не подаючи жерела тої вісти, що король Мануель дістав ся до неволї.

Париж. Тутешне видане „Daily Mail“ довідує ся з Льондону, що король Мануель єсть спільником революціоністів, коли противно „Figaro“ доносить, що король Мануель виїхав з Лїсбони.

Тутешний портуґальский посол, котрого нинї о 3 год. рано повідомив один з дневникарів о наспівшій вісти, заявив, що не одержав подібного повідомленя і має надію, що вісти ті покажуть ся неправдивими. Він переконаний, що армія не піде з революциєю.

Деякі часописи висказують здогад, що убитє директора заведеня для божевільних, републиканьского посла Бомбарда, хорим на умі офіцером спонукало републиканів дати знак до ворохобні. (У славного психіятра явив ся підчас годин ординацийних хорий на умі портуґальский офіцир Ребельо, добув револьвера, а стріливши до Бомбарда три рази, убив єго на місци).

Париж. Кілька часописий одержало вість, що корабель стоячий коло Лїсбони „Santa Maria de la mer“ вислав телєґраму без дроту до стациї при устю Родану того змісту: Лїсбона 4 жовтня: Революция вибухла. О 2 год. по полудни розпочало ся бомбардоване королівскої палати военними кораблями. Велика часть армії і цїла маринарка станули по стороні републиканів. Приступ до міста відтятий; годі довідати ся подрібностий.

Париж. Перебуваючий тут проводир портуґальских републиканів, Маґелян (Magelhaen) Ліма заявив сотрудникови часописи „Matin“: Революция не заскочила нас. Ми заповідали єї від давна і мали надію, що зміна форми правлїня довершить ся в спокою і порядку, лиш під впливом свобідно висказаної волї народу. Упір і засліплене тих, котрі стоять при власти, не позволили на то.

Париж. Тутешний консулят портуґальский не одержав урядових вістий з Лїсбони. Приватні донесеня, які наспіли до консуляту, потверджують, що вибухла революция.

Новинки.

Львів, дня 5-го жовтня 1910.

— **Перенесеня.** Н. Намістник переніс комісаря повітового, Людвика Куриловича з Жовкви до Березова і концииістів Намістництва: Зигм. Рада з Борщева до Жовкви, дра Арт. Фрідріха з Бродів до Борщева; практикантів концептових Намістництва: Здисл. Павліковского із Станиславова до Товмача і Ів. Ядвика зі Львова до Мислениць.

— **Нова трамваєва тарифа у Львові.** Електрична комісия ухвалила нову тарифу їзди на львівских трамваях, а в житє війде она по затвердженю фінансовою секциєю і повною міскою радаю та буде обовязувати від 1 падолиста с. р. Після нової тарифи їзда на одній секциї буде коштувати: 8 с. II-ою клясою, а 10 сот. I-ою клясою. Їзда на просторі двох, трох і четирох секций з одноразовим пересїданем буде коштувати однаково: по 14 сот. в II кл., а по 18 сот. в I. клясї. Абонаментова карта місячна в II клясї на одну секцию 5 К, на більше 9 К. в I кл. на одну секцию 7 К, на більше 12 К. Річний абонамент II кл. 90 К, I кляса 120 К. Карти для учеників одна секция 2·50 К, більше секций 4 К. Карти для урядників маґістрату та учителїв I кляса 5 К, II кляса 3.50 К. Робітничі білети II-кляси на всї секциї з одноразовим пересїданем 10 с. Поворотні білети і білети для урядників маґістрату та учителїв на 1 секцию по 3 і 2 К будуть знесені. Лїния Гетманьскі вали-Високий замок творити-ме 1 секцию.

— **Поклик!** Дня 15 с. м., о год. пів до 2 по пол., в місточку нашім, в дільници „Фільварки“ замешканій переважно через людність рільничу, коли всї були в поли о милю віддаленім — при праці, з невідомої причини вчинила ся пожежа. До 2 години цїле пасмо дільниці, довге на 1 кільометер, 800 метрів широке від кінця до кінця опанована полумінь. При бурливім вітрі не було гадки про ратунок. В 3 годинах, доробок довголїтної праці: 67 господарств, 200 будинків, всякі запаси збіжа сегорічного збору, знаряди, одіж, готівка. — все стало жертвою розшалїлого елєменту! Шкода побіжно обчислена виносить на пів міліона! Гроза нещастя нічим однак против нужди, котра погорільців ожидає! Ані чим голоду заспокоїти, ні чим грішне тїло окрити, ні чим прокормити на пасовиску уратованої худоби, ні людям, ні скотови найти притулку! А зима за плечима, може зима люта! Жертви в людях — не минучі, коли лишить ся без помочи! Люди до-

---

апетитно приладжений. Печеня пече ся звичайно, яко найлїпша вивіска зараз коло дверий.

Напротив тої гостинниці був театр Метрополїтан, передміска музична саля при Едґвар-род. Вступ на ґалерию лише шість пенсів.

Стефан ждав цїлий день недалеко будинку, аби позволити собі на ту приємність. Виступали всї єго любимцї, як то є в звичаю в Льондонї, де найбільше улюблені людові співаки в костюмах їздять від одної музичної галї до другої і неодної ночи пописують ся в шістьох ріжних місцях того великаньского міста.

Позаяк Стефан лвив ся при касї одним з перших, дістав ся на першу лавку, де однак було єму якось ніяково сидїти, бо він все гадав о тім, що котрийсь з заприязнених з ним артистів міг би єго крізь дірку в заслонї пізнати. Тому предложив він своє місце якійсь міщанцї сидячій за ним, на що она сейчас пристала, а Стефан переліз просто через заднє поруче до другої лавки.

Але підчас того переложеня лучило ся, що єго ще новий і хороший сурдут зачепив ся о вистаючий гвіздь і погано роздер ся. Стефан набрав тепер зовсім вигляду волоцюги.

То однако зовсім не попсувало єму доброго настрою. Він вийшов з представленя відважно, аби без даху, без капелюха, а тепер ще й в подертім сурдутї провести ще третю ніч в Льондонї. Завтра рано могли вже прийти для него гроші. Він мав ще навіть кілька пенсів в кишени, а що був вже зголоднів, хотів для задуреня свого жолудка напити ся трохи горівки, заки би пійшов знов до Гайде парку, та тому поступив до звістного Ґранд готелю тїтки Ґрінової.

Але не знаючи тої дільниці міста, зайшов Стефан до якогось найпідлїйшого шинку в бічній уличцї, де як уявляв собі, буде єго горівка значно дешевше коштувати. Саме в тім часї роблено в тім шинку полїцийну облаву. Можлива річ, що й глядано якого хорошого хлопця без капелюха з роздертим сурдутом. Стефана арештовано; а що він ще протестував, коли єму вже положено руку на плече, шепнула єму до уха спільно арештована дівчина: „Ти, мовчи! шнурок поріже тобі твої делїкатні ручки“. І дійстно були би Стефана звязали, коли би був зараз добровільно не пійшов.

Що дальше було, то вже звістно. Стефан покликав ся перед полїцийним комісарем на мене, о котрім знав, що мешкає в Льондонї, хоч до того дня ні разу до мене не заходив.

Єго прочі приятелї, ті артисти були би хороші очи зробили, колиб їм були привели того молодця без капелюха.

Розповівши свої пригоди, Стефан заплатив наше снїданє і дав кельнерови пів фунта напивку.

Але кельнер мав нагоду щедрому молодцеви зараз таки прислужити ся, вибігши за ним з гостинниці з новим капелюхом.

Стефан бо відходячи, лишив капелюх на вішальци як найнепотрібнїйшу річ в сьвітї.

бри! Спішіть на поміч ближньому, ратуйте его від заглади! Складайте датки для нещасних! Поможіть щедрою милостинею, жертвуйте сотиками але кождий і зараз! А поможете многим, многим дуже бідним і сплатите довг взаімности, бо і ми уже не раз спішили на поміч в нещастю. — Будзанів, 16 вересня 1910. — Ратунковий комітет.

— **Переіханий самоіздом.** З Кімполюнга на Буковині доносять: Самоізд властителя більшої посілости Якова Поповича з Бесарабії переїхав онодгди переходячого улицею, перебуваючого там случайно Мендельовича з Мармароша на Угорщині. Мендельовича, тяжко пораненого відставлено до шпиталю в безвадійнім стані і він помер там на другий день. Шофера зараз по тій пригоді арештовано і відставлено до вязниці в Сучаві.

— **Мантиї на великі розміри.** З Будапешту доносять: Бувший урядник угорского земского Тов. кредитового Теодор Засович втік вчера з Будапешту допустивши ся великого обманьства. При помочи сфальшованих документів продав він великий дім, власність графа Володислава Каролія і взяв 180 000 К задатку. Притім допустив ся ще й инших обманьств між иншими і на імя гр. Аппонія, загалом на пів міліона корон. Головним пошкодованим есть прокурист будапештеньскої фірми Санкер і Ска Емерих Зонненберг.

— **Напади і розбої у Львові.** Кровавого нападу доконано в ночи на ул. Шпитальній о 11 г. в ночи. Тою улицею ішло о тім часі трох мужчин: Студент прав Алекс. Яц і два его товариші. Нараз над'їхала дорожка ч. 113, хтось вискочив з неї, кинув ся на Яца, поколив его ножем в плечі і в черево та щез серед темноти підчас коли товариші взяли ся раненого ратувати.

Селянинови Андрієви Коростякови із Жиравки приключила ся знов у Львові така дуже прикра пригода: В шинку Вассерманна при ул. гр. Андр. Потоцкого підглянув якийсь драбиско, що він має гроші, отже присів ся до него і насамперед споїв его, а відтак затягнув на сусїдну будівлю, звалив на землю, вдарив кілька разів по голові і вирвав єму з кишені хусточку з 16 коронами та втік.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зібрано в третім кварталї с. р. 1.134 кор. 52 сот. — В харківскім університеті відбули ся дня 28. вересня перші збори україньскої студентскої громади. На збори скликали не лише членів „Громади", але и тих Українців, що бажають лише вступити в члени або спочувають задачам громади. Товариство має поділити ся на секциї, на котрих би праця специялізувалась. — Посол до думи проф. Лучицкий в розмові зі співробітником „Послед. Нов." сказав між иншим, що коли в думі буде розгляданий проект в справі народної просьвіти, вироблений лїґою просьвіти, він знову порушить справу заведеня україньскої мови в школах на Україні. Наперед знаю, — додав він — що справа буде програна, але мовчати про се не можна. — До склепу годинникаря п. Йос. Коморовского в пасажу Міколяша зайшло вчера двох елеґантно убраних панів оглянути і купити годинник. Годинника не купили, але за то вкрали цїле пуделко, в котрім було шість срібних годинників, вартости 200 кор. — Др. Стефанія Ясиницка, їдучи з ул. Гофмана на ул. Краківску, лишила в дорожці 4 срібні ложки значені буквами М. Б., вартости 40 кор. — П. Берта Маєрова згубила золоту брошку висаджувану брилянтами а п. Михайло Вальтер згубив на ул. Осолїньских старий портфель а в нім 100 кор. золотими 20-короніввками, сьвідоцтво приналежности і всїлякі записки.

— **Убийників банкіра Кіша в Празі** вже вислїджено, але поки що ще їх не зловлено. Одним з них есть якийсь Рудольф Гавзер з Інсбрука, котрий лише що дня 11 вересня вийшов з криміналу, відсидївши 4 і пів року. Єго спільником єсть якийсь Кароль Йосиф Гесс, котрий разом з ним сидів в криміналі в Герстен в Горішній Австриї. Їх вислїджено на основі кровавих відбитків пальців на ґазетах, знайдених в склепі Кіша, в котрім убийники обтирали собі руки. Дирекциї полїциї в Берлинї і Відни одержали фотоґрафії тих відбитків і надіслали фотоґрафії Гавзера і Гесса а ті відповідають описови двох осіб, які в критичній хвили добачено коло склепу убитого. Припускають, що оба убийники винесли ся вже з Праги. При доходженях в справі сего убийства вийшов на верх один характеристичний факт. Слуга стациї ратунковоі, побачивши фотоґрафію Гавзера, пізнав в нім того, котрий якраз тої ночи, коли доконано убийства, прийшов на стацию і просив, щоби єму позволено там відпочити а коли єму позволено, він положив ся там на лавці і в той спосіб покріпив свої сили.

— **В руских бурсах в Тернополи** знайшло сего року приміщене 185 учеників а то 120 селяньских дітий в Бурсї рускій, а 65 в Бурсї селяньскій. Подань о приняте внесло 250 учеників; з поміж них 65 подань не можна було увзглядинити задля браку місця. Се велике число неувзгляднених прошень вказує на конечну потребу розширеня єствуючих бурс або побудованя нових. З огляду що Бурса руска на разї не може розширити ся, весь наш загал, а передовсім селяньство повинно обильно підперти своїми лептами стараня тутешної філії „Просьвіти", що має приступити до будови великої бурси.

— **Історія одного осла.** В театрі Ронахера у Відни продукує ся між иншими анґлїйский „артист" Гоберт Беллїнґ з тресованими зьвірятами, а то псами, ослом і мулицею. Від часу до часу Беллїнґ бере когось із своєї артистичної дружини на прохід по місті. Перед двома тижнями похожав він в товаристві осла і видко клапоухий артист був чогось в злім гуморі, бо ні сіло ні пало звернув голову до переходячого сьвященика Йогана Гасляхера і вкусив его в лице. Прийшло очевидно до процесу, бо скривджений зажадав від Беллїнґа грубого відшкодованя. Правний заступник артиста, др. Самуелї, поставив внесене на розслїджене „умового стану" осла, про котрого впевнював, що є лагідним, освоєним сотворінєм. Суд прихилив ся до того внесеня, наслїдком чого осла артиста віддано під обсервацию на ветеринарию. Професор ветеринариї др. Шмідт рішив, що для виданя відповідного „parere" треба дводневного побуту осла, наслїдком чого директор театру Ронахера мусів дати єму на два вечери відпустку. По дводневній обсервациї проф. Шмідт рішив, що осел є вправдї „добродушної вдачі, але при тім недовірчивий і кусливий". Однак др. Самуелї не згодив ся на таку опінію, впевнюючи, що осел чув ся серед незвичайного окруженя ветеринарийного інституту несвоїм і вніс, щоби зьвіря піддати новій обсервациї в стайни, де оно звичайно живе. Суд згодив ся і на се і професор Шмідт відвідав в товаристві правних заступників обох сторін „артиста" в его апартаментї, де находила ся також мулиця і кілька псів. Сим разом „артист" показав ся далеко чемнїйшим, так що проф. Шмідт видав уже користну опінію. Остаточно історія того осла скінчила ся тим, що обі сторони погодили ся і властитель осла заплатив Гасляхерови лише 2.000 корон відшкодованя.

Телеґрами.

Прага 5 жовтня. Комісия народносна розпочала вчера наради і приступила до загальної розправи. Посол др. Еппінґер мотивував жадане Німців що до ухваленя народних курий виборчих, щоби забезпечити Німцям без взгляду на прихильність Чехів представительство у Видїлї краєвім, в комісиях і инших тїлах автономічних. Зазначив конечність зарядження в цїли охорони основних прав народних. — Ческі бесїдники зазначили дальше, що представителї ческого народу завсїгди готові радити над жаданями Німців, але рівночасно жадають, щоби також і жаданя Чехів були увзглядневі. Ґр. Тун признав, що Німцї сформулували свої жаданя в умірений формі і висказав гадку, що нема предметових закидів против народних курий виборчих. Також і инші жаданя Німців надають ся до дискусиї. Слїдуюче засїдане комісиї нинї.

Будапешт 5 жовтня. В палатї послів відбув ся вибір членів делеґации. Вибрано: 28 членів партиї працї, 4 з партиї Кошута, 4 Хорватів, 3 з партиї Юшта, 1 з партиї людової. На заступників вибрано 9 з партиї працї, одного Хорвата.

Константинополь 5 жовтня. Часописи доносять, що правительство постановило вислати канонїрку і кілька суден транспортових на ріку Бояну і Скодарске озеро.

Цїна збіжа у Львові.

дня 5-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·70	до	9·90
Жито	6·60	„	6·80
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·20	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	7·20	„	7·50
Бобик	7·30	„	7·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	32·—	„	34·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Старі штучні ЗУБИ купує гандель коралів

ПЕШЕСА

ЛЬВІВ, ул. Боімів 28.

Спродати найлучше **Спориш** за готівку (за післяплатою) у ДАВИДА РАЙСА в БОЛЕХОВІ.

10 прц. провізиї одержить кождий збираючий Спориш, кромі ціни по 2 К за 1 кільоґрам, отже за післяплатою дістанете за кождий netto кільо 2 К 20 сот. Пишіть по руски перед висланем.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Дахівки цементові

виробляє ся **найліпше** і **найдешевше** лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині **„Фенікс“**, а **патформи** дра Ґаспарого **до виробу бетонових рур** і узнані в сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до ужиткованя піску доставляє специяльна фабрика **Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.**

Заступництво для Галичини: **Цементовий Промисл**, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всі зелізниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.